

ממתק לשיבת

זמני השבת
ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע
ניסת השבת 5:34 5:23 5:32 5:17
אאת השבת 7:32 7:31 7:32 7:30

נהנים עם איצי

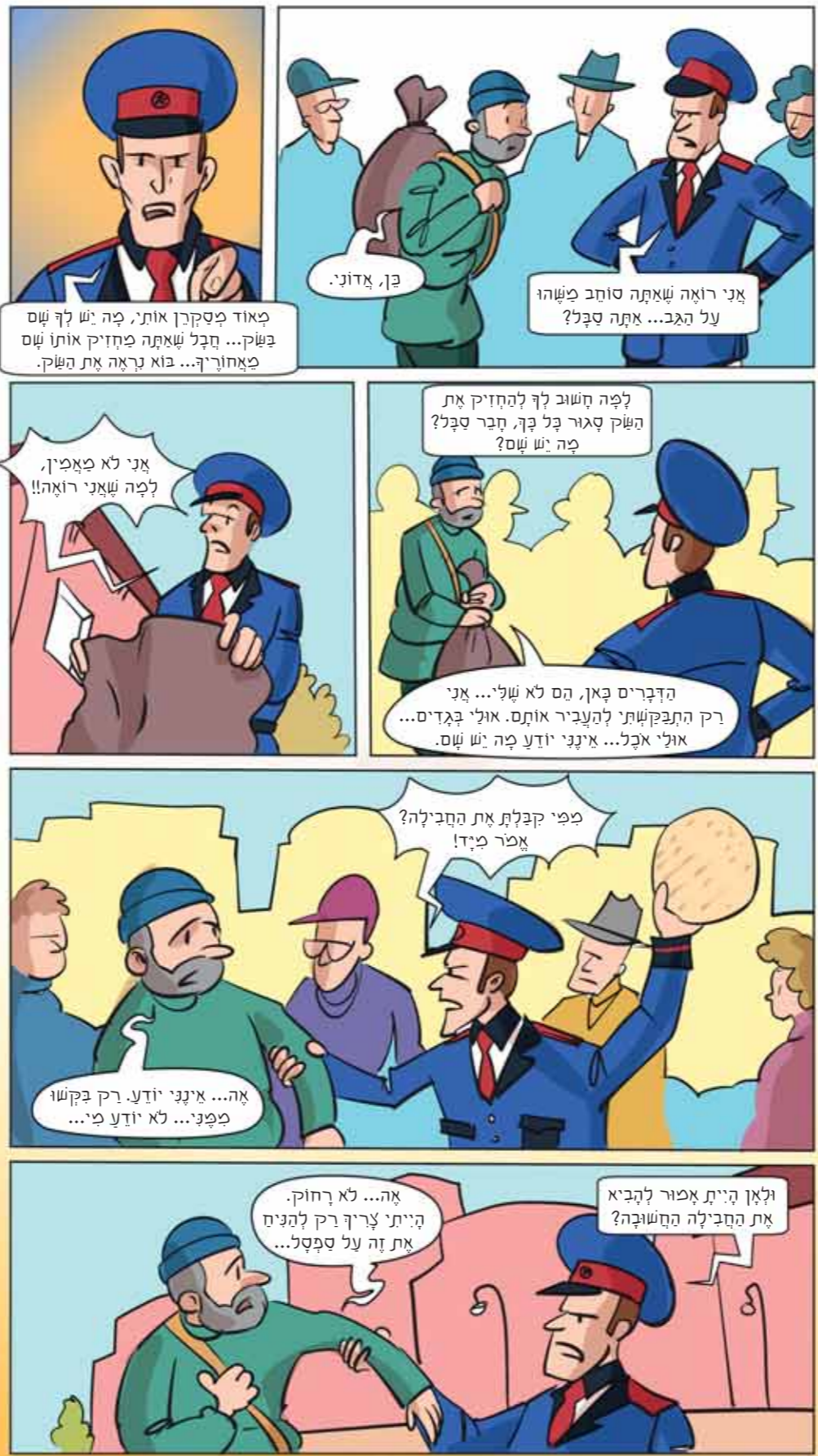
שלוש לך יוכני היקר,
היום לקובי היה רעיון מוזר.
"צריך דחוף להכין מתנה!",
הוא אמר. "מתנה? למי?"
שאלנו אותו.
"לעם ישראל!", הוא חידד חיוך רחב.
"אתם לא יודעים שחג הפסח הוא 'יום
ההלדת' של עם ישראל? זה היום שבו
בחר בנו השם כ'עם סגולה'!"
שימי התחיל לזמזם "היום יום
הלדת" ואמר שזה רעיון נחמד להביא
מתנה, השאלה היא, איזה סוג של
מתנה אפשר להביא לעם שלם...
"פשוט מאוד", הסברתי לשימי,
"תביא את עצמך במתנה, ואולי
בתוספת כמה מעשים טובים..."
התברר שבדיוק לזה קובי התכוון.
אם כל אחד מאתנו יוסיף מעשים
טובים לעצמו וליהודים אחרים
בסביבה שלו, זו תהיה מתנה נהדרת!
- הוא הסביר. והוסיף שישנם חסידים
שמשתדלים להביא עוד 'מתנת יום-
הלדת' בלמים אלו, לכבוד "א ניסן,
שהוא תאריך הולדתו של הרבי
מליובאוויטש. ה'מתנות' שאותן הרבי
תמיד קבל בשמחה - היו ההחלטות
הטובות של אנשים שונים, להוסיף
בלמוד תורה או בקיום מצוות...
הסקמנו אתו שנגסה גם אנחנו
לחשב על מתנה כזאת, וסקמנו שהגיע
הזמן, שגם הקדוש ברוך הוא יתן לנו
'מתנת יום הולדת' ענקית, את הגאולה
השלמה.

שלך, אלי

מה בחבילה?

תקציר: צ'רנוביץ, בשנות השלטון הסובייטי. חג הפסח מתקרב, וסבל יהודי פנסה
להעביר חבילה חשודה...

תל-אביב-יפו
Tel-Aviv-Yaffo
P.P. - שולם -
67'ש

בפשוטות, "שלא ידעתי על הגנבה מראש. פנצ'רתי את הרכב אך ורק בגלל דניאל..."

תקציר: מסתבר שצ'קו קלל איננו בנו של מר אמנון! עקשו הוא נדרש להסביר לבלש, פנים אל פנים, מדוע פנצ'ר את רכבו...

"דניאל?", נדהם האב. "מה הוא עשה לך?"
"כלום", הפתיע צ'קו. "אבל הוא היחיד בשכונה - בין הילדים, אני מתכוון - שלא שומע בקולי. כשבאו הילדים האלה, הוא הצביע עלינו מבלי להביט בנו, ולא הרשיתי להם לחלק את הפלגים שלהם בשכונה שלנו, היחיד שהעז להתקומם נגדי היה דניאל. אז הייתי חייב לנקם. זה הכל."

8 צ'קו פותח את פיו
מענין, דוקא עכשו נהפך לבס של החברים לצדו של צ'קו. "צ'קו! אל תתן להם להשפיע עליך", צעק אחד הילדים הפחות נחמדים, בדרך החוצה מבית הכנסת. "הסכם זה הסכם!", קרא מישהו נוסף. אתם מבינים? הם חשבו שהשארנו את צ'קו בפנים כדי לשכנע אותו שיתור על הדרשה שלו לשפד מים על ר' יוסף יצחק...

זה היה מפחיד קצת, ההגיון הפשטני שלו. הוא היה חייב לנקם, אתם מבינים? כאלו שזו איזושהי מצוה... ועוד על מה - על זה שהילדון ההוא העז לא להתפעל ממנו.

אנחנו שהיינו בסוד הענינים, נשארנו בפנים אבל 'תפסנו מרחק', על מנת לא להביד את צ'קו. ראיתי את ר' יוסף צחק נגש לצ'קו, טופח על שכמו בידידות ואומר לו: "אל תחשש, צ'קו, הרי אתה גבר, נכון? שמע, שב אתנו קצת - האדון הזה שקוראים לו מר אמנון, רוצה לשאול אותך כמה שאלות."

מר אמנון קבל את הדברים במנוחה גמורה. הוא פנראה הפיר את ההגיון 'צ'קו', חידד אליו הבלש, "אני חייב פעת לנקם כך ולהעניש אותך. נכון?"

אמנון הישיר את מבטו אל עיניו של צ'קו. "פנצ'רת לי את הרכב לפני יומים", אמר בטון יבש, כמצין עבדה. "אפשר לשאול, מדוע?"

צ'קו חשק את שפתיו. "אבל אני לא אעשה זאת", המשיך הבלש ואמר. "מפני שבסופו של דבר עזרת לי וגם, כדי ללמד אותך שלפעמים לא צריך להחזיר... אבל אני מעריך מאוד שאמרת לי את האמת ולא המצאת איזה ספור. זה מוכיח שאתה בחרו עם ישר וכבוד. אני צודק?"

צ'קו הרים עינים אל הבלש וחיד. "אני משתדל", אמר.
"ובכן, שמע, צ'קו!", קרב הבלש את ראשו אל צ'קו. "אני זקוק למישהו כמוד. מישהו עם אמץ וראש על הכתפיים. אחרי שהגנבים נכשלו ולא הצליחו לקחת את האוטו שלי, למה הם מהרו לברח? למה לא 'התלבשו' על אוטו אחר? זה לא מוזר?"
"אולי הם מחפשים דוקא אותך", ענה צ'קו, והבלש נאנח ונשען לאחוריו. "זה בדיוק מה שאני חושב."

לא היה לי כל ספק מה תהיה תשובתו של צ'קו. בטח ימצא משהו על שיחה ששמע באקראי בין שני אנשים לא מכרים, על הגנבה המתכננת, או משהו דומה. צ'קו זקף את ראשו. "האמת היא", ענה

בית משפחה גאולה

שרי: הצילו, עוד נשאר לי היום לפגין את הפדף השואלי בארון הגדול, את כדף הקשומים שליד החלון ואת כגרת הנעלים. אולי ככל זאת יקרה הנס ומשיח יבוא לפני פסח?

צביקה: את צודקת, לי נשארה כגרת ה'פציאות' וכל עבודת הספרים שבתדר הילדים! באמת כדאי למשיח יבוא פסח!

אפא: אני כפיט לא כבינה! איך קשורה הצפייה לביאת המשיח לעבודות הרבות שעוד נותרו לכם? שרי: זה ברור! בגלל "העליה לרגל", בפוגן! נסגר את הבית חת' ומשיח, ונעלה בשמחה - לירושלים!

אבא: קצת התבלבלתם, מצות "בל יראה ובל ימצא" קפית ככל כקרה, כד שהעליה לרגל לא מעניקה לנו 'פטור' מן הנקיון. ל"עליה לרגל" אנחנו כחבים, לא בגלל כה שהיא תוריד מאתנו, אלא בגלל כה שהיא תוסיף לנו! עוד קדשה, עוד טהרה, עוד התקרבות להשם ועוד המון המון שמחה! לכן, גם אנחנו כמצטרפים לצפייה שלכם...

כפילדלפיה, והזכיר גם את הפגישה עם הפרופסור יה. הרבי השיב מיד, כי ההזמנה לסטנפורד היא בעלת חשיבות ממדרגה ראשונה, וכי עליו לעשות הכל כדי להשתתף בסימפוזיון.

כל מאמציו להבין זאת, עלו בתהו. מדוע מצדיק הסימפוזיון את שבוש כל תכניותיו ודחית העבודה בישראל? אולם בעת ההיא כבר הספיק ללמד דבר אחד: לעצותיו של הרבי יש לצית, גם אם הן חורגות לכאורה מגדרי ההגיון.

כעבר חמשה שבועות כבר היה באוניברסיטת סטנפורד, קליפורניה. כשעה לאחר הגיעו, עוד בטרם נשא את הרצאתו, נגשו אליו שני נציגים של חיל'הים האמריקני. הם אמרו ששמעו עליו ועל עבודותיו, ונכנסו עמו בדברים. הם כנראה התרשמו ממנו כל-כך, עד שבו-במקום הציעו לו הזדמנות להמשיך את מחקריו לפי חוזה של חיל'הים האמריקני. הם ידעו שכונתו לעבד בישראל, והיו מוכנים לממן את עבודתו בארץ.

מאז חדש החוזה פעם אחר פעם. במשך השנים הקים הפרופסור מעבדה משכללת, שבה הצליח לפתח שיטה חדשה להמרת אנרגיה השמש לאנרגיה חשמלית. כל זה אולי לא היה קורה, לולא עצתו ה'מוזרה' של הרבי.

הפרופסור ירמיהו ברנובר אוהב לספר את הספור הזה, כשהוא מצין שעכשו הוא מבין את ספורי הבעל-שם טוב, שהיה משגר חסיד לכפר נדח, באומרו שעליו רק לבקר אצל שואב-המים...

השנים קבלו הסבר היכן מצוי הפרופסור, ותוך דקות כבר היו ישובים במשרדו, משוחחים בעניני המקצוע. התברר שפרופסור יה, סיני במקורו, עבד שנים רבות בקליפורניה במספר פרויקטים של מגנטור-הידרודינמיקה, שנערכו מחוץ למסגרת האוניברסיטה, ורק לפני כחדשים עבר לאוניברסיטת פנסילבניה.

הפרופסור הסיני-אמריקני תאר כמה מתגליותיו, ויותר מזה התעניין בעבודותיו של אורחו. לפני שנפרדו, אמר: "הסימפוזיון האמריקני במגנטור-הידרודינמיקה יתקיים בעוד חמשה שבועות בסטנפורד. אתה מכרח לבוא ולהרצות. אמנם המועד האחרון להרשמת המרצים כבר מאחורינו, אבל אני חבר בוועדה המארגנת ואוכל להסדיר את הענין, במיוחד בהתחשב בעבודה שזה עתה הגיעת מברית-המועצות".

הפרופסור הודה על ההזמנה, בהתנצלו, שלא יוכל להענות לה. בעוד שבויע הוא אמר לחזר לישראל ולהתחיל את עבודתו בבאר-שבע. עם שובו לניו-יורק כתב לרבי אודות בקורו

היה נפוץ אז, והוא הכיר היטב את כל האנשים העוסקים בו. למיטב ידיעתו, לא היה בפילדלפיה איש שיכול היה לענין אתו מבחינה מקצועית. "ודאי נפלה כאן טעות", הרהר בלבו.

בתחנת הרכבת בפילדלפיה קבל את פני הפרופסור הרב אברהם שם-טוב. אחר חלופי הברכות התענין, מעשה חסיד, במה שאמר הרבי לפרופסור ב'חידות'.

בין הדברים ספר הפרופסור על הוראתו הבלתי-מובנת של הרבי להפגש עם עמית למקצוע באוניברסיטה המקומית. "כנראה חלה כאן אי-הבנה", אמר.

"אצל הרבי אין אי-הבנות", קטע אותו החסיד. הוא הודיע לאורחו חגיגית שהם יוצאים מיד לאוניברסיטת 'טמפל' ולאוניברסיטת פנסילבניה, וימצאו את האישי.

אישי-המדע הנבוך לא יכול היה להתנגד לחסיד הנמרץ, אך תהה: איך לחפש? את מי לחפש? כך או כך, הוא מצא את עצמו צועד לצד החסיד שעות ארוכות. עברו מבנין לבנין, ממחלקה למחלקה. שאלו עוברים ושבים, התענינו במשרדיים.

המבוכה גברה עם החפושים. איש לא ידע דבר על מדען שעוסק במגנטור-הידרודינמיקה. השמש כבר נטתה לשקע, ואוניברסיטת פנסילבניה הלכה והתרוקנה מאנשים. ואז, בתוך מסדרון אפל, קמט מישהו את מצחו למשמע השאלה. "רק רגע... מגנטור-הידרודינמיקה?... נדמה לי שפרופסור הסואן זה צריך להיות קשור לזה".

קוראים בענין

הפרופסור וההוראה ה'מוזרה'

הליכי קליטתו של הפרופסור בארץ היו עדין בראשיתם. הוא הגיע זה עתה מברית-המועצות, והתכוון להתחיל את עבודתו באוניברסיטת הנגב בבאר-שבע. בינתיים קפץ לבקור של ארבעה שבועות בארצות-הברית.

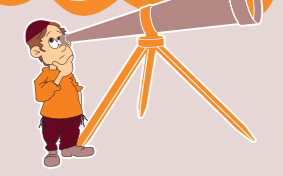
בארצות-הברית תכננה עבורו סדרה של ארועים ופגישות, ביניהם גם הרצאה לפני קבוצת סטודנטים יהודים בפילדלפיה. אך כאדם שהתודע אל משמעות יהדותו עוד ברוסיה באמצעות חסידי חב"ד והקשר אם הרבי מליובאוויטש, אין צורך לומר, שהפגישה החשובה ביותר עבורו היתה זו עם הרבי.

הוא זכה להתקבל אצלו לשיחה ממשכת, ויצא ממנה נפעם ונרגש. "פחדתי שאתאכזב", הודה בצאתו, "אך נוכחתי, שכל התאורים ששמעתי עד כה היו חורים נוכח מה שראיתי וחשתי בעצמי".

כעבר ימים אחדים נכנס שוב אל הרבי, ובין השאר הזכיר גם את בקורו המתכנן בפילדלפיה. הרבי גלה ענין רב בפרטי לוח-הזמנים של הפרופסור, ואחר הוסיף, כאלו בדרך-אגב: "כשתהיה בפילדלפיה, אל תשכח להפגש אם מדען בתחום שלך, באוניברסיטה שם".

הפרופסור שמע את הדברים - והתפלא, תחום התמחותו, מגנטור-הידרודינמיקה, לא

דמות מהפרשה

נחום מבבילון

זכינו להיות חסידים של רבנו הגדול, רבי שניאור זלמן מליאדי, בעל התניא והשלחן ערוך ולקבל ממנו הוראות כיצד לעבד את השם על פי תורת החסידות.

לצערנו, עדין לא הגיע המשיח, ולכן ישנם כאלו שמתנגדים ללמוד תורת החסידות. במקומות מסוימים הם אפילו רודפים את לומדי החסידות ומצרים להם. למשל, בערים מסוימות הם לא נותנים ללומדי החסידות להתפלל בבית הכנסת...

אני בטוח שאם רק יטעמו מעט מתורת החסידות, הם יתהפכו לטובה. הלוא כל מי שלומד מעט מתורתו של רבנו הגדול, מיד נפשו מתלהטת ומתלהבת לעבד את השם, בלמוד התורה ובתפלה, בקיום המצוות ובהנהגה טובה.

לאחרונה, אחרי שההצקות התגברו, ספר לנו רבנו כי כשהיה ב'חידות' אצל מורו המגיד ממזריטש, אמר לפניו תורה על הפסוק "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", ותכנה הוא שה'אש תמיד' מכבה את ה"לא" - את הדברים השליליים.

המגיד חזר בפני רבנו את התורה עשר פעמים, ואמר לו שאש ההתלהבות שלו, תכבה את ה"לא" של המתנגדים לחסידות, והשם יתן את כל הדברים השליליים לטובים וחיוניים!

מגלים עולם

ארפה של 'הנקבה' שחצב חזקהו הוא כחצי קילומטר והיא מפתלת בגלל המבנה הסלעי של האזור. ואיך נעשית עבודה שכזאת בלי טרקטור ובלי דחפור? אכן, שתי קבוצות חוצבים שקדו על המלאכה בו זמנית משני הצדדים, עד שנפגשו... מי ספר לנו? הכתבת על הקיר!

בקצה הנקבה חקוקה כתבת מיחדת המפרטת את סיום המלאכה, וכך מתארת הכתבת:

ברגעים האחרונים של חציבת המנהרה, בהם כמעט נפגשו שתי קבוצות החוצבים, בעודם מניפים את הגרזן איש אל רעהו משני צדי הנקבה, נשמע קול איש קורא אל רעהו כי היה סדק בסלע, מימין ומשמאל. וילכו המים מן המוצא אל הברכה...

מחכימים ונהנים

האכילה הוועילה

הרבי הצמח צדק' מליובאוויטש היה נוהג לשלח לאורחים שהיו באים לחצרו לקראת חג הפסח, את כל צרכי הפסח, מצות ומרור וכו'. ומנהגו היה לשלח אותם כמה ימים לפני החג, כדי שלא ידאגו אודות צרכי החג.

פעם אחת הגיע לליובאוויטש החסיד ר' יחזקאל מדרויע, וכשהביא לו המשרת את צרכי החג אכלם מיד. בערב פסח בא החסיד ואמר שאין בידו צרכי הפסח. שאלוהו: והלוא נשלחו לך צרכי הפסח מזמן? ענה ר' יחזקאל שכבר אכלם, כיון שתכף שקבל מאכל מהרבי ידע שצריך לאכלו מיד... ואכן, אכילה זו הועילה לו בהבנת תורת החסידות ובעבודת התפלה. בסופו של דבר, הזמינו הרבי הצמח צדק' לשלחן ה'סדר' שלו.